

kazal, kakor se skozi velki gledavnik (teleskop) vidi; kakó se suče; kakó mlaj, prvi krajic, šip in zadnji krajic postane; kakó se svét okoli svoje ôsi in sonca suče in kakó dan in letni časi postanejo; kakó dvanajstere nebeške znamenja stojéi. t. d. Pokazal bo tudi repaste zvezde, kakó se okoli sonca sučejo; kakó sonce proti naši zemlji in mescu stoji, in nam bo spričal, kakó se godí, de mesec svojo svitlobo od sonca dobiva in jo zemlji daja i. t. d. Vse to in še več družih reči je ni davnej slavni umetnik Dunajčanam kazal, kateri njegove umetnosti niso mogli prehvaliti. Zdej je v Gradcu, in tudi tam so ljudje iz vsih stánov v gledíše dèrli, de je dostikrat prostora zmanjkovalo. Kteri olikan človek bo pa tudi to priložnost zamudil, podučiti se, kakó se imenovani čudni prikaziki na nebu godíjo! Nej torej nobeden ne opusti, takrat v gledíše iti, kadar bo Döbler svoje meglene podobe (Nebelbilder), in sicer nebeške čudeže (die Wunder des Himmels) po gledíšnih oznanilih oznanil. Gotovo se ne bo kesal, če bi kdo ravno od dalječ zató v Ljubljano prišel. Nobeno še tako natančno podučenje z besedami ni v stanu, tih prikazikov takó razjasniti, kakor jih bomo v teh podobah gledali.

Dr. Bleiweis.

Poslavljenje.

Presvitli Cesar Ferdinand so 10. dan tega mesca gospoda Mihela Verneta, korarja, c. k. vikšiga ogleda nemških šol v Terstu i. t. d. za stolniga prošta izvolili.

Urno, kaj je noviga?

(Kupčija našiga cesarstva z vunajnimi deželami v letu 1844) je znesla po oznanilu Graškiga obertniskiga časopisa skupej 421 milijonov in 368000 goldinarjev v srebru.

(Ljubljanski peki) so začeli prav lep kruh péci; in nekteri izmed njih ga pečejo tudi večkrat na dan po izgledu Marburžkiga peka, ki se je v Ljubljano preselil. Lepi izgledi so dobra reč. Našim pekam pa gré čast, de so jeli s časam naprej iti. Marburžki pek péče kej lep kruh, in gotova je, de zdej Ljubljančanje veliko več kruha pojedó, ko poprej. Od treh pijančikov še clo pripovedujejo, de so vinu slovó dali in de so jeli zlahtne osolène klince (Salzstangeln) na vso moč jesti.

Delitva daril v risarski šoli obertniske družbe v Ljubljani.

V nedeljo 25. tega mesca je vpričo veliko častnih gospodov in Ljubljanskih mojstrov bila daritva šolskih daril tistim učencam, ki so se pretečeno leto v risanji nar bolje obnašali. Namesto vodja te družbe, visokorodniga grofa Wolfg. Lihtenberga, so mestni poglavar gosp. Janez Hradecki darila delili.

Pervo darilo (3 cesarske tolarje) je dobil Anton Roina, tesarski učenec; drugo (2 tolarja) Blaže Marovt, mizarski podmojster; tretje (2 tolarja) Janez Borovski malarski podmojster; 4., 5. in 6. darilo (po 1 tolarji) so dobili: Anton Gernhavzer in Edvard Šeller, kleparska podmojstra in pa Korl Jakob, rokovičarski podmojster.

Pohvaljeni so bili: Janez Wečaj, Franc Podkrajšek, Štefan Pejanič, Ludovik Bek, in Ignaci Karger.

Odsihmal bojo pridnim učencam v ti šoli, v kateri zdej brez vsiga plačila in z hvalo vrednim prizadevanjem

gosp. Joahim Oblak podučenje daja, vsako leto darila podeljene.

Cvetlice pozimi na Krajskim.

Že davnej je ni bilo enako gorke zime na Krajskim, ko letas; to spričujejo prvič: cvetlice, ktere pod milim nebam od lanjskiga poletja do današnjiga dné neprenehama cvetêjo, namreč: letna čresnica ali vsačno zelje (jähriges Bingelkraut, mercurialis annua); poljski jetičnik ali lehtica (Buxbaums Ehrenpreis, veronica Buxbaumii); beršljino vijetičnik (epheublätt. Ehrenpreis, veronica hederaefolia); marjetice ali ringeljci (ausdauernde Massliebe, bellis perennis); splošni grint (gemeines Kreuzkraut, senecio vulgaris); pre-cvetne jagode (immerblühende Erdbeere, fragaria semperflorens), in blekaste mertvice ali mertve kropilje (gefleckter Bienensaug, lamium maculatum).

Razun teh sim že mesca Listopada našel nektare spomladanjske cvetlice v nar lepšim cvetji, kakor: trobentice ali govčice (stängellose Schlüsselblume, primula acaulis); divje zeleničice (buchsbaumblätt. Kreuzblume, polygala Chamaebuxus) in pljučno zelje (gebräuchliches Lungenkraut, pulmonaria officinalis).

Naslednje cvetlice, perve hčerke mile spomladi, ki sicer mesca Sušca in Malitavna cvetêjo, so že v prvi polovici tekočiga mesca na Ljubljanskim gradu in v c. k. botaniškim vertu lepo cvetêle: beli zvončiki ali cingeljčki (gemeines Schneeglöckchen, galanthus nivalis); podbelj (schneeweisse Pestwurz, petasites niveus); rudeča resica ali resjê (fleischfarbiges Heidekraut, erica carnea); teloh beli in zeleni, (schwarze und grüne Nieswurz, helleborus niger et viridis) in divji pôper ali vovčín (gemeiner Seidelbast, daphne mezereum). Tudi Blagajove Jožefce (Blagay'sche Seidelbast, Daphne Blagayana) so že cvetjice poganjati začele, in se bojo v botaniškim vertu v kratkim popolnoma razevetle. Posebno lepó jih bo pa na tistim mestu viditi, kjer so domá in kjer jih veliko veliko skupej raste, namreč na hribu sv. Lorenca poleg Polhoviga Gradca, kjer so jih visokorodni grof Jožef Blagaj prvi našli in pred nekimi leti tudi meni na znanje dali, od kodar sim jih nekoliko tudi v ces. kralj. šolski vert zasadil.

A. Fleišman.

Vganjka.

Kaj je ženskim pa tudi možkim iz cunj narejeniga nar ljubši? Jože.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

40 let.

Današnjimu listu je doklada št. 3 perdjana.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	24. Prosenca.		19. Prosenca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	58	2	—
1 » » banaške...	2	8	2	12
1 » Turšice.....	1	15	1	15
1 » Soršice.....	—	—	1	47
1 » Rēži.....	1	36	1	40
1 » Ječmena.....	1	17	1	20
1 » Prosa.....	1	9	1	15
1 » Ajde.....	1	3	1	—
1 » Ovsa.....	—	51	—	50

Vrednik Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.